

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-11413/2013-ERU

V Jihlavě dne 23. října 2013

Č. j.: 11413-6/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn.: KO-11413/2013-ERU, zahájeném dne 25. září 2013 z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je **společnost Energo Strakonice, s.r.o., se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585**, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) a f) energetického zákona, jako držitelem licence na rozvod tepelné energie, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Energo Strakonice, s.r.o., se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585, tím, že v rozporu s § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona jako držitel licence na rozvod tepelné energie neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění, když

- v Technickém výkaze za rok 2010 v cenové lokalitě „Strakonice“ uvedl o 38 GJ vyšší hodnotu nakoupeného množství tepelné energie, než byla skutečnost podle faktur od dodavatelů tepelné energie, a

- v Technickém výkaze za rok 2010 v cenové lokalitě „Strakonice“ uvedl na úrovni předání „pro centrální přípravu TUV na CSV“ o 391 GJ vyšší hodnotu dodaného množství tepelné energie a tržby o 180 131 Kč nižší než byla skutečnost podle faktur vystavených odběratelům, a na úrovni předání „ze sekundárních rozvodů“ uvedl o 522 GJ méně tepelné energie a tržby o 20 255 Kč nižší než byla skutečnost podle faktur vystavených odběratelům,

se dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

II. Podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti Energo Strakonice, s.r.o., se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585, za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10813.

III. Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti Energo Strakonice, s.r.o., se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10813.

IV. Správní řízení se v části podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. f) účastníkem řízení, společností Energo Strakonice, s.r.o., se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že předložil regulační výkazy za rok 2010 až dne 6. května 2011, čímž nedodržel termín pro předložení regulačních výkazů držitelem licence na rozvod tepelné energie stanovený přílohou č. 1 vyhláškou č. 408/2008 Sb., **zastavuje.**

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 25. září 2013 Energetický regulační úřad (dále jen „správní orgán“) zahájil podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), řízení z moci úřední se společností Energo Strakonice, s.r.o., se sídlem Povážská 524, 386 01 Strakonice, IČ: 251 71 585 (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) a f) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s § 20 odst. 6 energetického zákona jako držitel licence na rozvod tepelné energie nepředložil regulační výkazy za rok 2010 do 30. dubna 2011 (porušení § 20 odst. 6 energetického zákona), uvedl v Technickém výkaze za rok 2010 v cenové lokalitě „Strakonice“ vyšší hodnotu nakoupeného množství tepelné energie (celkem o 38 GJ), než je skutečnost podle faktur od dodavatelů tepelné energie (porušení § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona), a uvedl v Technickém výkaze za rok 2010 v cenové lokalitě „Strakonice“ na úrovni předání „pro centrální přípravu TUV na CVS“ vyšší hodnoty dodaného množství tepelné energie (o 391 GJ) a tržby o 180 131 Kč nižší než je skutečnost podle faktur vystavených odběratelům, a na úrovni předání „ze sekundárních rozvodů“ uvedl o 522 GJ méně a tržby o 20 255 Kč nižší než je skutečnost podle faktur vystavených odběratelům (porušení § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona).

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 15. listopadu 2012, podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Kontrola byla provedena na základě pověření pod č. j.: [REDAKCE] ze dne 31. října 2012, vydaného podle § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Kontrolní řízení bylo ukončeno protokolem č. [REDACTED] ze dne 25. června 2013, se kterým byl účastník řízení seznámen dne 18. července 2013. Kontrolní zjištění mimo jiné spočívalo v tom, že účastník řízení jako kontrolovaná osoba nedodržel povinnost stanovenou § 20 odst. 6 energetického zákona v návaznosti na § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona, tím, že nepředložil regulační výkazy za rok 2010 do 30. dubna 2011, uvedl v Technickém výkaze v cenové lokalitě „Strakonice“ vyšší hodnotu nakoupeného množství tepelné energie než byla skutečnost podle faktur od dodavatelů tepelné energie, a uvedl v Technickém výkaze v cenové lokalitě „Strakonice“ na úrovni předání „pro centrální přípravu TUV na CVS“ vyšší hodnoty dodaného množství tepelné energie a nižší tržby než byla skutečnost podle faktur vystavených odběratelům a na úrovni předání „ze sekundárních rozvodů“ uvedl nižší hodnoty dodaného množství tepelné energie a nižší tržby než byla skutečnost podle faktur vystavených odběratelům.

Proti kontrolním zjištěním uplatnil účastník řízení námitky, které byly správnímu orgánu doručeny dne 29. července 2013. O podaných námitkách rozhodl Energetický regulační úřad rozhodnutím ze dne 22. srpna 2013 podle § 18 odst. 1 zákona o státní kontrole, tak, že námitkám nebylo vyhověno a kontrolní zjištění obsažená v protokolu č. [REDACTED] byla potvrzena.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při kontrole zahájil správní orgán podle § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení ze dne 19. září 2013 pod č. j.: 11413-1/2013-ERU, doručeným dne 25. září 2013 prostřednictvím datové schránky. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník poučen ve smyslu § 36 správního řádu o možnosti navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a vyjádřit své stanovisko. Účastník řízení svého práva využil a dne 7. října 2013 zaslal vyjádření k zahájení řízení. Ve vyjádření účastník namítl, aby bylo v řízení přihlédnuto k předložení regulačních výkazů za rok 2010 se zpožděním o 5 dnů s tím, že termín předložení výkazu do 30. dubna není stanoven zákonem, k nepřesnosti v množství nakoupené tepelné energie ve výši 0,12 % z celkového nakoupeného množství, dodatečnému uplatnění požadavku na rozdělení dodávky tepla na dodávku pro centrální přípravu teplé vody a na vytápění za rok 2010 úřadem až v září 2011, nevelkému rozsahu podnikání při dodávce tepla, ke snaze o minimalizaci provozních nákladů a tím dostupnou cenu tepelné energie, a nepoškození žádného z odběratelů tepelné energie.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 19. září 2013 kontrolní spis vedený pod č. j.: [REDACTED]. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající ze spisu vedeného ve věci za dostačující ke zjištění stavu věci a sám další podklady pro rozhodnutí neopatřoval. Ani účastník řízení nenavrhoval provádění dalšího dokazování.

Dne 10. října 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí pod č. j.: 11413-5/2013-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 15. října 2013. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy upravenou v § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Z podkladů shromážděných v řízení lze zjistit, že účastník řízení na základě licence na rozvod tepelné energie podniká při rozvodu tepelné energie na území města Strakonice od roku 2002. Účastník řízení provozuje v cenové lokalitě „Strakonice“ pět výměňkových stanic s následným rozvodem tepelné energie odběratelům. Jedná se o výměňkové stanice pod označením „VS Šumavská“, „VS Povážská“, „VS Dubského“, „VS Mírová“ a „VS Finančního úřadu ve Strakonících“. Účastník řízení nevyrábí tepelnou energii, ale nakupuje teplo od jiných dodavatelů, se kterými má uzavřené smlouvy o dodávce tepelné energie. Ve Strakonících je tepelná energie účastníkem řízení nakupována od Teplárny Strakonice, a.s.

Pravidla pro sestavování regulačních výkazů za rok 2010 stanovovala vyhláška č. 408/2009 Sb., o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů (dále též „vyhláška“). V příloze č. 7 vyhlášky byly stanoveny pravidla pro sestavování regulačních výkazů pro držitele licence na rozvod tepelné energie – číslo 32. Pravidla stanovovala způsob vyplňování regulačních výkazů, kterými byly „Výkaz 31, 32 – AP: Výkaz aktiv a pasiv“ a Výkaz 31, 32 – DK: Technický výkaz a kalkulační vzorec ceny tepelné energie“. Účastník řízení podle Technického výkazu za rok 2010 v součtu tržeb dosáhl 14 540 620 Kč bez DPH, čímž překročil celkový roční objem tržeb z licencovaných činností ve výši 2 500 000 Kč a stal se tak osobou povinnou sestavovat a předkládat regulační výkazy podle § 20 odst. 6 energetického zákona.

Podle přílohy č. 1 vyhlášky má držitel licence předložit technický výkaz do 30. dubna následujícího roku elektronicky i písemně podepsaný držitelem licence nebo osobou oprávněnou jednat za držitele licence. Účastník řízení předložil Energetickému regulačnímu úřadu regulační výkazy za rok 2010 písemnou formou dne 6. května 2011 a elektronickou formou dne 5. května 2011. Dne 12. října 2011 byl doručen opravený Technický výkaz, který byl předmětem kontroly a tohoto správního řízení.

Správní orgán posoudil veškeré faktury od dodavatelů tepelné energie za dodávku tepelné energie v cenové lokalitě „Strakonice“ a porovnal je s hodnotami množství tepelné energie v GJ uvedené v technickém výkaze v řádku 22 „Nákup tepelné energie“. Porovnáním celkového množství nakoupené tepelné energie bylo přitom zjištěno, že v technickém výkaze je uvedeno množství o 38 GJ větší, než byl skutečný nákup tepelné energie.

Dále správní orgán posoudil faktury, které účastník vystavil odběratelům tepelné energie za dodávku tepelné energie v roce 2010, a porovnal je s hodnotou množství tepelné energie v GJ a tržbami za dodávku tepelné energie v roce 2010 v cenové lokalitě „Strakonice“ uvedenými v technickém výkaze za rok 2010. Porovnáním bylo zjištěno, že účastník řízení uvedl v technickém výkaze na řádku 26a na úrovni předání „tepelná energie pro centrální přípravu TUV na CVS“ o 391 GJ tepelné energie více a tržby za dodanou tepelnou energii

o 180 131 Kč nižší než byla skutečnost podle faktur vystavených odběratelům. Na řádce 27 na úrovni předání „ze sekundárních rozvodů“ potom bylo vykázáno o 522 GJ tepelné energie méně a tržby za dodanou tepelnou energii o 20 255 Kč nižší než byla skutečnost podle faktur vystavených odběratelům za dodávku tepelné energie v roce 2010.

V. Právní hodnocení

Předmětem správního řízení podle oznámení o zahájení řízení bylo podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona a spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

V případě správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona se účastník řízení měl správního deliktu dopustit porušením § 20 odst. 6 energetického zákona a to tím, že nepředložil regulační výkazy za rok 2010 do 30. dubna 2011. K tomuto podezření účastník řízení namítl, že výkazy byly předloženy pouze o 5 dnů později, a dále, že § 20 energetického zákona lhůtu pro předložení výkazů neupravuje, a to ani prostřednictvím odkazu na prováděcí právní předpis. Námitku o tom, že § 20 energetického zákona, ani s využitím odkazu, neupravuje termín pro předložení regulačních výkazů, je třeba považovat za důvodnou. Podle § 20 odst. 6 energetického zákona je držitel licence povinen sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu. Termín pro předložení regulačních výkazů potom stanovovala vyhláška č. 408/2009 Sb., vydaná Energetickým regulačním úřadem podle § 98a odst. 2 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění zákona č. 158/2009 Sb. Vyhláška v příloze č. 1 přitom v souladu se zmocněním stanovila termíny pro předkládání regulačních výkazů. V případě regulačních výkazů předkládaných držitelem licence na výrobu a rozvod tepelné energie byl takový termínem 30. duben kalendářního roku.

Stanovení termínu pro předkládání regulačních výkazů prováděcím právním předpisem je sice v souladu s § 98a odst. 2 písm. e) energetického zákona, ale pokud držitel licence termín pro předložení regulačního výkazu nedodržel, nelze jeho jednání postihovat v rámci správního trestání, protože skutková podstata správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona obsahuje porušení povinnosti podle § 20 odst. 6 energetického zákona. Přitom § 20 odst. 6 energetického zákona upravuje povinnost držitele licence na rozvod tepelné energie sestavovat regulační výkazy a předkládat je Energetickému regulačnímu úřadu. Taková povinnost byla ovšem účastníkem řízení nejpozději dne 6. května 2011 splněna. Skutková podstata správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. f) energetického zákona proto nebyla jednání účastníka řízení naplněna a řízení bylo v této části zastaveno.

V případě správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona dospěl správní orgán k následujícím závěrům. Podle skutkové podstaty se držitel licence dopustil správního deliktu tím, že nesplní některou s povinností podle § 11 odst. 1 až 4 energetického zákona. Podle § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona je držitel licence povinen poskytovat Energetickému regulačnímu úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění. Tím, že účastník řízení v regulačním výkazu – Technickém výkaze za rok 2010 uvedl údaje, které neodpovídaly skutečným údajům o nakoupeném množství tepelné energie, dodaného množství tepelné

energie a skutečným tržbám v cenové lokalitě „Strakonice“, porušil povinnost poskytovat Energetickému regulačnímu úřadu pravdivé a úplné informace podle § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona. Přesný postup pro sestavení a odevzdání regulačních výkazů za vykazovaný rok 2010, jejichž nesprávné sestavení je vyčítáno účastníkovi řízení, potom obsahovala vyhláška č. 408/2009 Sb., o náležitostech a členění regulačních výkazů včetně jejich vzorů a pravidlech pro sestavování regulačních výkazů.

Podmínku potřeby pravdivosti a úplnosti poskytovaných informací prostřednictvím regulačních výkazů je třeba spatřovat v tom, že z regulačních výkazů od držitele licence na rozvod tepelné energie Energetický regulační úřad získává základní informace pro potřeby výkonu regulační pravomoci v energetických odvětvích podle § 17 odst. 11 energetického zákona ve spojení s § 19a odst. 2 energetického zákona. Údaje z regulačních výkazů jsou využívány například pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů regulace cen tepelné energie na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení postupoval v rozporu s § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona, neboť neposkytl správnímu orgánu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění tím, že vykázal neúplné a nepřesné údaje v Technickém výkaze. Tímto svým jednáním se tak dopustil správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

K námitkám účastníka řízení uvádí správní orgán následující. Otázka pozdního předložení regulačních výkazů již není na místě, jelikož řízení v části nedodržení termínu pro předložení regulačních výkazů bylo zastaveno. Pokud účastník řízení namítá, že nepřesnost v množství nakoupené tepelné energie činí pouze 0,12% z celkového nakoupeného množství, bude k takové námitce přihlédnuto při hodnocení materiální stránky správního deliktu a při ukládání sankce. Pokud účastník řízení namítá, že zjištěné rozdíly v technickém výkazu v hodnotě dodaného množství tepelné energie pro centrální přípravu TUV a v tržbách a v dodávce ze sekundárních rozvodů a v tržbách, byl způsobem rozdělením dodávky tepla na dodávku pro ventrální přípravu teplé vody a na vytápění za rok 2010 podle dodatečného požadavku Energetického regulačního úřadu ze září 2011, je třeba uvést, že požadovaným způsobem již měl být vyplněn regulační výkaz podle pravidel vyhlášky č. 408/2009 Sb. předložený dne 5. resp. 6. května 2011. Pokud byl výkaz následně na požadavek úřadu upravován, nelze z takové skutečnosti dovozovat, že původní výkaz byl sestaven podle stanovených pravidel. Nicméně způsob a význam nesprávného vyplnění technického výkazu bude zohledněn při stanovení výše sankce. Otázka rozsahu podnikání, snahy o minimalizaci provozních nákladů a nepoškození žádného z odběratelů potom bude významná pro hodnocení závažnosti jednání účastníka řízení a uložení výše sankce.

Správní orgán se dále zabýval otázkou existence materiální stránky správního deliktu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn.: 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit

i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení předložil správnímu orgánu regulační výkaz obsahující nepravdivé údaje, čímž porušil povinnost vyplývající z § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona, a tím mohl narušit výkon cenové regulace Energetického regulačního, neboť ten využívá údaje z regulačních výkazů například pro vytváření přehledů výsledných cen tepelné energie, vyhodnocování vývoje cen tepelné energie, sledování dopadů na regulované subjekty, sledování finanční stability držitelů licencí a zjišťování obvyklé výše jednotlivých nákladů a zisku při výrobě a rozvodu tepelné energie. Samozřejmě nelze v tomto konkrétním případě hovořit o tom, že nesprávným vyplněním regulačního výkazu zjištěným způsobem došlo k ohrožení zájmu společnosti na výkonu regulace v teplárenství. V tomto případě lze hovořit pouze o možném porušení takového zájmu, protože pokud by Energetický regulační úřad toleroval obdobné nesprávné vyplňování regulačních výkazů u širšího okruhu držitelů licence na rozvod tepelné energie, docházelo by postupně k používání zkreslených vstupních informací pro výkon regulace v teplárenství, což je stav jistě nežádoucí. Správní orgán proto v jednání účastníka řízení spatřuje jistou materiální nebezpečnost, byť v nízké míře, která nicméně postačuje pro vyslovení existence materiální stránky jako nezbytné podmínky pro vyslovení závěru o spáchání správního deliktu.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, lze uložit podle § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě horní výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu pouze v případě zvlášť závažného protiprávního jednání se závažnými následky. V tomto případě uvažoval správní orgán o uložení pokuty následovně.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele správního deliktu, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační.

Při stanovení výše pokuty správní orgán vycházel především ze závažnosti správního deliktu ve smyslu § 91d odst. 2 energetického zákona, podle kterého se při stanovení výše pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Závažnost správního deliktu správní orgán zejména hodnotí s ohledem ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům. Jak uvedl správní orgán při hodnocení materiální stránky, údaje z regulačních výkazů jsou Energetickým regulačním úřadem využívány pro splnění zákonné povinnosti v ustanovení § 17 ve spojení s § 19a energetického zákona ohledně oprávnění Energetického regulačního úřadu k regulaci ceny tepelné energie. Vzhledem k tomu, že protiprávní jednání spočívalo ve vyplnění regulačního výkazu způsobem, který mohl vést pouze potencionálně k ohrožení řádného výkonu regulace v teplárenství, je třeba způsob spáchání správního deliktu vyhodnotit jako okolnost způsobující nízkou závažnost správního deliktu. S touto okolností přitom souvisí otázka následku, protože Energetický regulační úřad v krátkém časovém okamžiku zjistil, že předané údaje vykazují znaky nesprávnosti a tudíž tyto údaje pro potřeby cenové regulace nepoužil. Toto vypovídá z námítky účastníka řízení o dodatečném požadavku správního orgánu o úpravě již předloženého regulačního výkazu. Následek správního deliktu proto nebyl nijak významný a tato okolnost rovněž vypovídá o nízké závažnosti protiprávního jednání účastníka řízení. O nízké závažnosti protiprávního jednání vypovídá rovněž okolnost nepoškození odběratelů.

Obdobně lze hodnotit okolnost doby trvání správního deliktu, protože regulační výkaz byl sice účastníkem řízení sestaven a předložen Energetickému regulačnímu úřadu již dne 5. resp. 6. května 2011, a jeho opravená podoba dne 12. října 2011, a správnímu orgánu tak byly těmito úkony předloženy nesprávné informace a podklady. Protože se jednalo o jednorázové úkony držitele licence, nelze z takového úkonu dovozovat dobu trvání správního deliktu, která by měl vliv na závažnost správního deliktu. Pokud měl v důsledku postupu účastníka řízení Energetický regulační úřad k dispozici nesprávné údaje, jednalo se především o skutečnost projevující se v následcích správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Protože pokuta byla stanovena ve výši blízké spodní hranici možné výše pokuty, jedná se o držitele licence na rozvod tepelné energie, který je právnickou osobou, dosahující při podnikání v teplárenství tržeb v řádu milionů korun, správní orgán možný likvidační dopad uložené pokuty dále nezkontroloval, protože je evidentní, že nastat nemohl.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena ve výši 3 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za vzhledem k závažnosti správního deliktu odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 3 000 Kč, a to za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Aleš Landsmann, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

